

Зінченко В.А. Туризм – як фактор євроінтеграції України // Зінченко В.А.// Науковий збірник Київського Національного Лінгвістичного Університету, – Київ, 2021 р.

ТУРИЗМ УКРАЇНИ - ЯК ФАКТОР ЇЇ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

В останні роки урядом України сформований чітко виражений курс на інтеграцію з європейськими країнами. Він зафіксований документально, він став уособленням світобачення практично всього населення нашої незалежної країни. Його ідеали відстоювалися під час Революції Гідності, це стало нормою життя українців.

Туризм в силу своїх соціально-економічних можливостей завжди був і залишається однією із найбільш ефективних форм інтегрування окремо взятої країни у світовий простір, культури однієї із народностей у світову цивілізацію. Україна, як держава, наразі не стала виключенням в цих діалектичних процесах, і проаналізувавши кроки її інтегрування у світову спільноту, очевидним стає, що саме туризм став для неї одним із першочергових факторів євроінтеграції. Україні у спадок від СРСР, з-поміж інших проблем, дісталися досить обмежені можливості в користуванні її населенням культурними цінностями Європи, організації свого відпочинку в європейських туристично-рекреаційних зонах. Замкнута і досить умовна система міжнародного туризму, існуюча в Радянському Союзі, з моменту проголошення незалежності в Україні (з чим пов'язана перебудова соціально-політичного і економічного її життя) – змінилася на новий період і туристичних можливостей.

Характерними особливостями змін стали:

- прийняття Закону України «Про туризм»;
- поява значної кількості туристичних фірм, як суб'єктів підприємницької діяльності з функціями туроператорів і турагентів;
- капіталізація туристичного ринку України, з започаткуванням в ній функціонування світових туристичних мереж;

- спрощення формальностей щодо оформлення закордонних паспортів і обміну іноземної валюти;
- вдосконалення візового режиму, а в послідуєчому запровадження безвізу щодо поїздок громадян України в «шенгенську групу» країн Європи;
- розширення географії транспортних коридорів з України в Європу, шляхом вдосконалення авіа-, авто- та залізничних перевезень, збільшення кількості перевізників, і як наслідок поступове здешевлення проїзних квитків;
- запровадження новітніх систем бронювання туристичних послуг через Інтернет.

Туризм сьогодення – це одна з ведучих і найбільш динамічних сфер глобальної економіки. Його часто називають економічним феноменом, тому що він є одним з головних джерел збільшення внутрішнього валового продукту, валютних надходжень в країну, зростання зайнятості населення, підвищення матеріального благополуччя людини. Багато з західноєвропейських держав (Австрія, Швейцарія та інші) значну долю свого економічного зростання збудували на прибутках від національного та міжнародного туризму.

Пожвавлення туристичних процесів між Україною і Європою дало поштовх для зростання між ними, перш за все, грошових оборотів. Лише в період з 1991 по 2000 рік вони збільшилися на понад п'ятдесят відсотків, а за два минулих десятиріччя ця цифра зросла майже втричі. За всім цим стоять такі позитивні моменти, як збільшення надходження податків в бюджети країн Європи та України та створення нових робочих місць. За статистикою Всесвітньої Туристичної Організації, останнє являється одним із найбільш ефективних у світі.

Особливо суттєвий економічний ефект відбувся з такими європейськими країнами, як Іспанія, Італія, Греція та Франція. Зберігається тенденція сталого туристичного економічного зростання між Україною та Болгарією, Польщею, Словаччиною, Чехією, Угорщиною, а також країнами Прибалтики. В останні

роки позитивна динаміка відбувається у туристичних взаємовідносинах з Норвегією, Фінляндією, Швецією та рядом інших скандинавських країн.

Туризм, безсумнівно, дав поштовх розвитку європейській валютно-грошовій системі «Tax free», а саме поверненню податків на додану вартість в товарах, купівля яких здійснюється в країнах Європи нерезидентами цих країн.

Аналізуючи історію цього питання, буде несправедливим не згадати еволюційний розвиток шоп-туризму, який має і мав місце в Україні і цілому ряді європейських країн, а пік якого прийшов на початок 90-х років минулого століття, коли ці країни переживали надзвичайно глибоку кризу. Саме він ефективно гальмував процес зубожіння багатьох сотень тисяч людей в чималій кількості країн.

Для України, з точки зору її євроінтеграції, важливу роль посідає формування національного туристичного продукту. Провідне місце при цьому займають туристичні рекреаційні зони Києва, Львова, Одеси, Чернігова, Полтави, Кам'янця-Подільського, Закарпатського регіону та Прикарпаття.

Окреме питання – це подієвий туризм. Проведення в нашій країні фінальних конкурсів «Євробачення», футбольного чемпіонату «Євро 2012» та інших всесвітніх, культурних і спортивних форумів – не залишає сумніву, що туризм є суттєвим фактором політичного, культурного і економічного зближення з Європою. В Україні сформувався досить авторитетний календар подієвого туризму. В його числі – Сорочинський ярмарок на Полтавщині, міжнародний джаз-фестиваль у Львові, міжнародний фестиваль дерунів у Коростені Житомирської області, міжнародні свята вина та сиру на Закарпатті та багато-багато інших яскравих заходів подієвого туризму.

Слід зазначити, що туризм виконав не лише функцію властиву йому по своїй його суті, а і надав можливість громадянам України в реальності відчутти стандарти і переваги рівня життя країн Європи, що вочевидь спонукало зміну свідомості і ментальності, сформованих далеко не кращим чином в умовах Радянського Союзу.

З використанням нових туристичних можливостей стали доступними працевлаштування за кордоном, реалізація навчання та лікування в Європі. Заслуговує на увагу окремо взятий феномен українського суспільства, в зв'язку з процесами євроінтеграції – це підвищення попиту на вивчення іноземних мов. Їх опанування стає нормою для більшості населення, особливо для української молоді. Перелік цих факторів може бути продовжений при додатковому аналізі і вивченні даного питання. Вочевидь можна стверджувати – туризм став одним із фундаментів процесу євроінтеграції України.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Алексеев Ю. (2011) Особливості сучасної етнополітики України в контексті євроінтеграційних проблем // Україна–Європа–Світ : міжнародний збірник наукових праць на пошану проф. М. М. Алексієвця / редкол.: Ю. М. Алексеев, Л. М. Алексієвець, М. М. Алексієвець [та ін.]. – Тернопіль : ТНПУ, 2011. – Вип. 5 : Україна–Європа–Світ: історико-політичні та гуманітарні аспекти розвитку : у 2 ч., ч. 2. – С. 115–127.
2. Валіон. О. (2010) Об'єднана Європа: теорія, історія та перспективи для України: погляд на сучасний українсько-німецький євроінтеграційний діалог// Україна–Європа–Світ : міжнародний збірник наукових праць / [голов. ред. Л. М. Алексієвець ; редкол.: Ю. М. Алексеев, Л. М. Алексієвець, М. М. Алексієвець та ін.]. – Тернопіль : ТНПУ, 2010. – Вип. 4. – С. 195–206
3. Василенко В. І (2007) Україна на шляху до європейської інтеграції// ТНПУ ім. В. Гнатюка. – 2007. – № 2. – С. 21–22.
4. Киридон А. М. (2008) Євроінтеграційний курс України: адекватність реалій зовнішньополітичного вибору // Україна–Європа–Світ : міжнародний збірник наукових праць / голов. ред. Л. М. Алексієвець. – Тернопіль : ТНПУ, 2008. – Вип. 1. – С. 270–277.

